

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Proponuntur populo Christus & Barabbas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

te amare, quantum debeam, tantum amem quantum valeam.

§. IV.

Proponuntur populo Christus & Barrabas.

Quid, & quantum possit contra Innocentiam Invidia, fulta timidi Judicis nequitia, hodie patebit Judæorum, Barrabam præ Christo eligentium, malevolentia. Pilatus, homo quidem malus sed non omnino pessimus, Judex timidior quam æquior, satagebat Christum, quem sciebat per invidiam traditum, donare libertate; sic tamen ut ipse non excideret sua dignitate. Itaque quod unum videbat præsidium sibi relictum ad Christum liberandum, eo uti placuit: illud autem erat solennis apud Judæos consuetudo, die Paschatis, dimittendi unum vinctum. Sic enim Matthæus: *Per diem autem solennem consueverat Præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barrabas. Congregatis ergo illis dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barrabam, an IESUM?*

Cap. 27.
16.

barrabæ
effigies
graphice
expressa.

Quæso vos qui hæc auditis, suspendite tantisper vestra iudicia, nolite adhuc dare suffragia, retinete paululum calculos vestros, seu ille sit ater, seu candidus, donec utriusque, qui hic omnibus proponitur, conditionem probe omnes intelligatis, ut hac intellecta, tum demum possitis prudenter reprobare malum, & eligere bonum. Præcedet ordine, quem Pilatus præposuit nomine Barrabas Barabbæ lineamenta atris coloribus adumbrarunt, & graphice expresserunt Evangelistæ. Hic, teste Marco, in seditione fecerat homicidium; teste Joanne erat latro; teste Matthæo, erat insignis latro. Erat ergo Barabbas homo insigniter barba

barbarus, atrociter sævus, gnaviter sceleratus, ferociter perniciosus; omnium qui in Judæa vivebant, longè teterrimus; cujus vel nomen quisque cum audiret, abominabatur; qui propter scelera erat conjectus in vincula, propter homicidia erat invisus omnibus; propter latrocinia reus mortis; nulla re dignior quàm agi in furcam, & pendere è cruce. In urbe fuerat homicida, in ædibus fur, imò trifur, in viis prædo, in semitis grassator, in silvis latro, ubiq; nequam. Erat pestis patriæ, fax Jerosolymæ, turbo Judææ, in signe odium omnium Judæorum. Fingi prope nullum maleficio potest, quo se non contaminaverat. Denique omnes eum execrabantur, præter illos qui ei sceleribus erant simillimi. Et quis poterat illi monstro esse similis? Illum ergo è nebulonum grege maximè egregium, è carcere eduxit Pilatus, & in conspectum omnium produxit, nullus dubitans, qui ubi hominem vel aspexissent, diris omnibus devovendum ab omnibus. Hic est ille qui comparatur cum eo, qui *melior est cunctis pretiosissimus; cui omne desiderabile non potest comparari*, id est, cum JESU. Si quid in mundo est pretiosum, ideo est, quia JESUS illud condidit; si quid est pulchrum, ideo est, quia JESUS illud ornavit; si quid amabile, ideo est, quia IESUS illud dilexit; si quid suave, ideo est, quia IESUS illud tetigit. Cur adeò omnibus optabile est cælum? quia IESUS illic in gloria regnat. Cur adeò speciosa est terra? quia IESUS illam pedibus calcatur. Cur adeò saluber est aer? ideo quia IESUS inde respirat. Si quis in hac vita est felix, ideo est, quia IESUM amat; si quis securus, propterea est, quia in IESU sperat; si quis nobilis, ideo est, quia IESU obtemperat, si quis lætus, ideo est, quia IESUM desiderat: si quis sapiens,

Prov. 8.

II.

A Christo bona omnia.

ens, ideo est, quia IESUM audit : si quis castus ,
 ideo est quia de IESU cogitat. IESU servire sum-
 ma est dignitas, sequi securitas, confidere tran-
 quillitas, osculari castitas, frui felicitas. Pro Ie-
 su certare, est victoria; pati, gloria; mori, salus Sa-
 titine capitis, quis, qualis, quantus est Iesus? Nihil
 dixi de Iesu, si conferatis cum dicendis. Plura ac-
 cipite. Congrega hic omnes, qui post homines
 natos fuerunt, sunt modò, erunt olim, nobilissi-
 mos terrarum Dominos, Proceres, Principes,
 Reges, Cæsares, Monarchas; appone omnem eo-
 rum potentiam, opulentiam, opes, thesauros, vi-
 res, gloriam, honorem: adde omnia omnium ter-
 rarum regna, insulas, provincias, urbes : adjice
 omnium hominum dotes, quibus illos exorna-
 vit seu Natura, seu Gratia? Sapienciam Salomo-
 nis, robur Samsonis, pulchritudinem Absalo-
 nis, scientiam Aristotelis, eloquentiam Tullii.
 Pone omnes omnium sæculorum homines, &
 ipsos novem Angelorum Choros. Plus dico: ad-
 jice omnes creaturas, quas Potentia immensa
 valet producere, cum bonis omnibus, quæ sunt
 vel in cœlo, vel in terra: Deus immortalis! qua-
 lis hic erit cumulus ! Tamen hæc omnia in
 unum acervum conflata, scitis quid sint cum Iesu
 collata? Respondeat Isaias: *Quasi non sint, sic sunt
 coram eo, & quasi nihilum & inane reputata sunt ei.*
 Plus est unus pilus in capite Christi, quam bona
 omnia quæ cælorum, terrarumq; complexu con-
 tinentur. Iam verò talem, qualem jam expressi,
 Christum esse, asserunt Patriarchæ, confirmant
 Prophetæ, scribunt Evangelistæ, prædicant Apo-
 stoli, docet Fides, annuntiat tota Ecclesia. Et ta-
 men hic tantus cum Barabba comparatur, id est,
 cum homine omnium hominum sceleratorum

Isa. 40.
 17.

scle-

sceleratissimo. explorata nunc omnibus est, utriusque Barabbæ, & Iesu conditio. Quem jam vultis, Barabbam, an Iesum? Est, inquires, extrema insania hoc petere. Si insania est hoc petere, quanta malitia est hoc facere? & quis nostrum illam insaniam hodieq; non insanivit? Quis illam malitiam non exercuit? Offeratur vini generosi haustus: illi postponitur Iesus. Promittatur vilissimus nummus: iam pro illo contemnitur Deus. Objiciatur alicui summum malum, repudiatur summum Bonum. nunquam crimen aliquod patras, quin Iesum Barabbæ postponas. O quantus ille pro Christo dolor, quantus pro me pudor! Ego minimis rebus postposui te Dominum cœli, tu maximis præposuisti me vermiculum terræ. Nulli sunt dignitate majores quam *Spiritus tui administratorij*, Angeli, & inter illos Cherubini, ac Seraphini; tu illis omnibus me præposuisti, dum mei causâ de cœlo descendisti, & factus es non Angelus, sed homo. Inter homines non surrexit major Matre tua, quæ fuit gratia plena; præposuisti me Matri tuæ, quam voluisti affligi usque ad mortem, ut mihi conferres vitam. Rursus, inter homines, innumeri sunt Ethnici, Barbari, Turcæ, Judæi, Hæretici, Schismatici, & inter eos tot potentes, nobiles, divites, prudentes, tot Satrapæ, Dynastæ, Principes, Reges: his omnibus me unum prætulisti, dum illis in caligine errorum relictis, *de tenebris* vocasti me in *admirabile lumen tuum*: lactasti me uberibus sponsæ tuæ Ecclesiæ. Præposuisti me tuo sanguini, quia illum pro me effudisti: tuo corpori, quia illud pro me sivist mori: tuæ Animæ, quia illa propter me fuit tristis usq; ad mortem: tuo spiritui, quia illum pro me tradidisti Patri. Prætulisti ergo me cœlo, terræ, infinitis homi-

Christi
omni-
bus
postpo-
nimus,
christus
nos om-
nibus
præpo-
suit.

Hebr. 1.

14.

Pet. 2. 9.

hominibus, omnibus Angelis, Matri tuæ, proprio sanguini, corpori, animæ, rebus omnibus procreatis, & nihil mihi effertur tam vile, abjectum, sordidum, abominandum, quin in illo oblato statim avertam à te vultum, obvertam tergo, te deseram, contemnam, & omnibus postponam, Fateor hoc feci, sed dimitte mihi; non enim scio, *Pf. 83. 11* quid fecit: at nunc ubi te novi, *Elegi abjectus esse in*
Pbil. 3. 8. *domo tua: omnia detrimenta feci, & arbitratus sum ut*
Sap. 7. 8. *stercora, ut te lucrifaciam. Præponam teregnis & sedibus, & divitias nihil esse ducam in comparatione tuis.*
 Denique eligo magis calcari tuis pedibus, quàm imperare omnibus Regibus.

§. V.

Postponitur Christus Barabba.

TAM fuerat in theatro propositus, & omnium oculis expositus, Christus spectaculum factus Iudæis, Gentibus, & omnibus, qui ad solennitatem convenerant, hominibus: fuerat & propositus ille, quem nemo non oderat, vel certe odisse debuerat, nisi bonorum osor, Barabbas. Quærebatur à Iudæis, uter illorum esset donandus vitæ, vel afficiendus morte. quis cui præponendus, vel postponendus. quis credat posse hominem de hac electione dubitare, aut diu deliberare? Tamen Iudæi, verè jam non tantum cæci, sed daces cæcorum, audita illa Pilati interrogatione, *Quem vultis vobis dimittam, Barabbam, an IESUM,* indignati Jesum vel conferri cum Barabba, sine longa deliberatione, tanquam rabidi præ invidiâ canes, exclamarunt. *Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.*

O præ-